

זעקת התורה

הכינוס ההיסטורי

בראשות ראשי הישיבות כ"ק האדמו"רי"ם ורבני הקהילות
למול הסכנות והטעויות הצבא בגיוס למסלולי קודקוד ומעלות צור

לאור הסכנה ההולכת ומתרחבת
על ידי מסלולי "שחור לבן" - קודקוד מעלות צור ודומיהם,
התקיים כינוס חרום מטעם ארגון עזרם ומגנים להתריע מפני
הסכנה ההולכת ומתרחבת מצד מסלולי הגיוס בשחור לבן - קודקוד מעלות צור ודומיהם

03 // ראש הישיבה מרן הגאון
ורבי ישראל בונים שרייבר שליט"א

04 // ראש הישיבה מרן הגאון
רבי חיים פיינשטיין שליט"א

05 // הגאון הגדול
רבי יוסף שיינין שליט"א

06 // כ"ק מרן
אדמו"ר מפייטסבורג שליט"א

07 // מרן הגאון
רבי יצחק רצאבי שליט"א

08 // הגאון
רבי מנחם שפירא שליט"א

כיצוס חירום לרבני קהילות הקודש
כנגד סכנת מסלולי הגיוס
והפיתויים התעסוקתיים

**מאת אדמו"רים ראשי הישיבות ורבני הקהילות באשדוד
בדבר האיסור וסכנת מסלולי הצבא המוצגים כהצעת
עבודה**

א. איסור גמור הוא להצטרף לכלל מסלולי הצבא, ובכללם אותם מסלולים המוצגים במרמה כחצית עבודה או כלימודי מקצוע, אשר כביכול מותאמים לחרדיים, דוגמת, "קודקוד", "מעלות צוד", "חשמונאים" "יואב" ודומיהם. אשר הם גיוס לצבא לכל דבר ועניין.

ב. האפשרות לשרת בחלק מן המסלולים, ב"לבוש חרדי" היא ממעורום הצבא, מתוך כוונה להפיל רבים וטובים ברשתם. ודבר פשוט הוא כי חומר האיסור אינו נובע מליבשת המדים וכי"א אלא מבהות המקום. אשר ההמצאות שם עוקרת את רוחניותו של כל הבא בעשריהנה, ומעורעת אצלו לגמרי את יסודות היהדות והאמונה.

ועוד שהמצטרף למסלולים אלו הופך ל"כוש הצבא" ונתון למרות המפקדים ללא יכולת חזרה או ביטול גיוסו, וכמו כ"כ יכלים לשבצו בנקל במסלולים אחרים מעורבים וכד', והמציאות המרה מוכיחה כי כבר עתה רבים מהבוגרים מאבדים את זהותם וממשיכים למסלולים כלליים ומעורבים לגמרי רח"ל.

ג. חובה קדושה מוטלת על כל אב ואם להזהיר את בני ביתם, ועל כל רב ומחנך להבהיר לתלמידיו את גודל המכשול, למען לא ייפלו הצעירים ברשתם.

ד. חל איסור חמור לפרסם מסלולים אלו במקומונים, בלוחות המודעות ובכל דרך, ומחמת שהם מרבים להסוות את פרסומיהם כמקומות עבודה וכיו"ב, יש לפקוח עיניים היטב על כל פרסום שכזה.

ה. כל ההוראות הנ"ל תקפות בכל אופן, ואף אם יתחכמו בעלי אותם מסלולים להציע "עבודות קודש" במסגרת הצבא.

בברכה ואמנה שנזכה כולנו, לכל בניך לימודי ה' ורב שלו' בנייך, ובקרוב ממש נזכה ל"ומלאה הארץ דעה את השם כמים לים מכסים", וכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת דודן מן הארץ בב' א.

מסודר לפי סדר א' ב'

באווירה של חדרה עמוקה
לעתיד הדורות ומתוך תחושת
מלחמת קיום רוחנית, התכנסו רבני
הקהילות, אדמו"רים וראשי ישיבות
בעיר אשדוד לכנס חירום לעמוד
על משמר עולם התורה והחסידות.
הכינוס נערך בעקבות הפרצות
החדשות אשר חדרו לאחרונה בקרב
מחננו, דרך מיזמי הגיוס ב"שחור
לבן", קודקוד ומעלות צור, ובייחוד
כנגד היוזמה הפסולה שפורסמה
בעיר, מיזם תעסוקה של לימוד
'כתיבת סת"ם' במסגרת שירות
צבאי, כאשר במסווה של מסלולי
תעסוקה "תמימים" לכאורה, מנסים
רשויות הצבא לפתות ולהפיל
ברשתם אברכים ובני ישיבות, תוך
יצירת מצג שווא של דאגה לפרנסתם
כביכול.

הכינוס נערך ע"י ארגון 'עזרים ומגינים', כשבמהלכו הציגו בפני הוואדמורי"ם וראשי הישיבות את כלל היוזמות והפיתויים השונים המתפרסמים חדשות לבקרים בקרב הריכוזים החרדיים, ובפרט בעיר אשדוד. הרבנים הביעו עזוזה עמוק למראה הפרסומים המתחזים ליוזמות כשרות ותמימות כשאישי לא מעלה על דעתו שמאחוריהן מסתתרת לא פחות מאשר מסגרות גיוס צבאיות לכל דבר ועניין, על כל המשתמע מכך רח"ל.

2

הזה, כל כולו מונח בשתי רגליים בעולם הזה, עם כל התאוות, ולהתרגל שהכול מותר והכול בסדר.

וזאת עוד עם מתן שכרה בצידה, הרבה כסף. זה הרבה הרבה הרבה יותר גרוע מצבא. צבא לפחות יודעים את האמת. אז כמו שהוא אמר, ינאי, "איני מתיירא לא מן הפרושים ולא מן הצדוקים, אני מתיירא מן הצבועים". זה הצבועים, שהכול נראה בסדר כזה, ושמה מתקלקלים. ומתקלקלים שוב, לא הפשט שמחללים שבת, אף שגם מספרים שגם זה עושים, אבל גם בלי זה מתקלקלים פירושו שמתרגלים להווי הצבאי ולהווי החילוני, והופכים להיות חילוני בעצם, הופכים להיות חילוני בעצם.

ולכן, בעקבות כל המערכה שהם מנהלים נגד הבני תורה בתקופה האחרונה, זה הכול הרי המטרה הזאת. אם בני התורה כולם היו באים ואומרים שרוצים להתגייס, הם לא היו יודעים איך להיפטר מהם, הם לא צריכים אף אחד. הם רק רוצים להציק ולשבור את התורה. וכל מי שהולך לכאלה מקומות, הוא שותף בעקירת הדת כפשוטו ממש. כל אחד נוסף, יותר מקר את האמבטיה ויותר שותף בעקירת הדת. ודברים פשוטים שזה פלא שצריכים לדבר על זה בכלל.

אבל "אז נדברו יראי השם איש אל רעהו ויקשב השם וישמע". עתידה בת קול להיות מפוצצת בראש ההרים ואומרת מי פעל עם קל, יבוא וייטול שכרו. "פעל עם קל" פירושו שזה קשה, ככה החפץ חיים מסביר, שזה קשה וזה לא נוח, ופעל עם קל. יש ניסיונות, אבל צריך להיות פועל עם קל ויבוא וייטול שכרו. וכל מי שחרד לעתידו הרוחני ולעתידם הרוחני של ילדיו ומשפחתו, צריך להבין שצריך להתרחק מהמקומות האלה כמטווחי קשת.

ואין לי יותר מה להגיד, אלו דברים פשוטים ודברים ברורים. אנחנו נמצאים במלחמת קיום, פשוט במלחמת קיום, זה החתירה האמיתית תחת החומה שלנו. והקדוש ברוך הוא יעזורנו שנצליח לעבור גם את הגל הזה, ונצליח הלאה להישאר דבוקים בהשם ובתורתו.

הרעיון הזה הוא לא רעיון שלהם, זה רעיון של בלעם. בלעם אמר לבלק שיושיב מזכרות של פשתן, זקנות מבחוץ וילדות מבפנים. למה, למה הוא עשה ככה? כי ילדות מבחוץ, אז אף אחד לא היה מתקרב, היו ממשיכים הלאה. אבל זקנות, גו מה יכול להיות? אז התקרבו, ואז התגלשו פנימה. זה בדיוק מה שהם עושים: זקנות מבחוץ, לוקחים את כל החסרי קודקוד ושמים להם קודקוד, וזוהי גראה הכול בסדר על טהרת הקודש, והילדות מבפנים. ואוטומטית כמובן ברגע שנכנסים, אז מתגלשים פנימה, זה דברים שאין בהם שום ספק.

אם חז"ל תיקנו סייגים בכל דבר, ו"העובר על דברי חכמים חייב מיתה", אומר רבינו יונה: למה, יותר

זה בדיוק מה שהם עושים:
זקנות מבחוץ, לוקחים את כל
החסרי קודקוד ושמים להם
קודקוד, ושזה נראה הכול
בסדר על טהרת הקודש,
והילדות מבפנים...

חמור מדברי תורה? אז הוא אומר שאחד שעובר על דברי חכמים, אז הוא עושה את זה מתוך זלזול. נו, מהיכי תיתי, זה בסך הכל סייג, זה שום דבר לא. אז הוא חייב מיתה. כשמדובר על צבא ממש, אז כל אחד מבין שלא, זה לא מקום ליהודי חרדי. אבל זה מה בכך, זה לא נורא. זה לא סייג, זה הרבה יותר מסייג, זו ההתחלה של הנפילה, זו ההתחלה של הנפילה ברגע שמתרגלים לאווירה הזאת, אז אוטומטית נמצאים שמה. חוץ ממה שזה כפשוטו צבא לכל דבר, אז גם אם זה לא היה ככה, אבל זה ברור שזה דרך שמי ישובנו. בגלל שברגע שמתרגלים לאווירה הזאת.

אני רוצה לשאול שאלה, אולי יש למישהו תשובה: מה פשר האהבה הגדולה הזאת שהם אוהבים אותנו, שמוכנים לעשות מסלולים ולשלם הרבה כסף לכל מי שמשתתף שמה? שלציבור החילוני אין כאלה דברים בצבא, הם לא מקבלים את זה, זה רק לאברכים, רק לחרדים. אז נותנים להם את כל ה... הרבה הרבה הטבות, ומסלולים, ומשכורות, ופרנסה. מה פשר האהבה הגדולה הזאת שהם אוהבים אותנו?

אני לא חושב שהשאלה הזאת צריכה תשובה. התשובה היא, כמו שהבריסקע'ר רב אמר: אבא שלי ראה 60 שנה קדימה, אבל מה שמול העיניים גם אני רואה. החפץ חיים ****הגר"ח הלוי**** אמר בשעתו שכל מה שכל הציונות קמה זה בשביל להוריד את כלל ישראל מדרך התורה. אז רבים התפלאו, אבל היום רואים את זה בחוש, הם יעשו כל מה שהם יכולים, העיקר לקלקל. ואם הם כל כך משקיעים בזה, אז זה לא צריך תוספת הסברים. אם הם כל כך משקיעים בזה, פירושו שיש פה מטרה מוצהרת של לקלקל את הציבור, וזה פשוט, אין פה שום דבר אחר. בגלל שאם זה לא היה המטרה, אז הם לא היו עושים את זה, אין להם שום עניין לעזור לנו בפרנסה.

ומי שחושב שיש להם עניין לעזור לנו בפרנסה, אז הוא יכול לראות את כל מה שקורה לאחרונה, כל מה שהם עושים: עושים את כל מה שהם יכולים בשביל לעצור את הפרנסה לבני תורה, ומצד שני פה הם שופכים הרבה כסף וכולי. כי הם מבינים מה שאחרים סוגרים את העיניים, הם מבינים שזו הדרך הפשוטה לחלץ את הציבור. ולחלץ את הציבור לא פירושו שיורידו את הכיפה ויחתכו את הפאות, בזה אין להם עניין. תישאר עם הכיפה, עם הזקן, עם השטריימל, עם הפאות, עם הציצית בחוץ, ותהיה חילוני. חילוני פירושו לא אחד שאוכל חז"ל, חילוני זה חוליו. תהיה אדם שכל כולו חוליו. כל כולו עולם

[illegible]

קצוץ המסתכסס לזכר מפתח בעד אסתר
 ברוך ונצח ונצח הניח רכס
 הגני בלחן את הרבנים שייט"א
 לעזר ולהתירש על כפת מסלול הצבא
 המיועדים לזכור החרד
 אשר בל שם ותיכס ראי לה
 סכנתם רבה מאוד מאוד
 ואין להשתמש מהם כלל בעל כוונה
 וכבר עזרו להחזיר על כך בל
 ואשר המצליח ומדעם להחזיר מרשתם

ראש הישיבה מרן הגאון רבי חיים פיינשטיין שליט"א

כבוד הרבנים הגאונים שליט"א, כבוד הגאב"ד שליט"א, לאורך ימים ושנים טובות.

קרה דבר בכלל ישראל. ליהדות החרדית, לעוסקי התורה, לשומרי התורה. עד עכשיו נתנו ללמוד בישיבות, נתנו לקיים את התורה. עכשיו יצאו מלחמה לרדוף עד חורמה את עמלי התורה, את עוסקי התורה. הם יודעים שהישיבות זה מקור מים חיים, משם כל היהדות, כל האידיושקייט בנוי על הישיבות, משם יתד, משם פינה לכל קיום התורה, לכל הכלל ישראל, הם מרכז התורה. איך כתוב במברא? אחז, שאחז בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. הוא אמר: אם אין גדיים אין תישישים. פאשלוסן די ישיבות, הוא סגר, נעל את הישיבות. זה מעשה אחז זה.

ורודפים את בני הישיבות, את הישיבות עצמם בכל חומר, בכל מיני רדיפות. עד כדי שלילת מעמד אדם, עד כדי כך. הוא לא זכאי לעבור ברחוב, הוא לא זכאי ללכת ד' אמות, כסדר אורבים לו מפה ומשם. כאילו כאילו מה? "שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו", הם אומרים "אך זה היום שקיוונוהו, מצאנו ראינו". היו לא תהיה בעזרת השם.

המלחמה הזו שאנחנו עומדים בה, בתוככי המלחמה הזו, היא לא מהיום, היא התחילה בזמן החתם סופר, רבי עקיבא איגר והחתם סופר. הפרומים הרימו ראש, היה קצת והם הלכו והתרבו ולחמו בכל קהילה נגד כל רב, נגד כל חידור, נגד כל דבר שבקדושה. קיבלתי מאבי מורי שקיבל שבאשכנז הם סתמו את המקוואות בכוח. הם סתמו את כל המקוואות שם בכוח באשכנז. אחר כך, בהתחלה היה רפורמים שהם עשו את זה, שהם עשו את כל המערכה הזו בכל מקום ובכל קהילה. אחר כך היה הציונים באו במקומם, התלמידים שלהם, הקונגרס הציוני, תלמידיהם ותלמידי תלמידיהם. במשך כל השנים לחמו נגד כל קודש, נגד...

אני יכול רק להגיד עובדה ששמעתי גם כן מאבי מורי, בוועד הקהילה בוורשה היו גם חילונים והיו גם שומרי תורה. הרב רבי יצחק מאיר לוין זכרוננו לברכה היה גם בוועד הקהילה, שם בוועד הקהילה בוורשה. אז יצחק גרינבוים הרשע שהיה מגדולי הציונים שם בוורשה, ומרוב שנאה היה טינטר, היה איפה שהיו כותבים עם דיו, אז היה כלי של דיו מזכוכית, אז זרק על רבי איטשע מאיר, הוא זרק את זה על רבי איטשע מאיר ופגע בו. עד כדי כך, עוד בוורשה זה היה ככה, וכל המלחמות... תלמידיהם ותלמידי תלמידיהם הקימו את המדינה לתכלית להיות עם חדש אשר לא ידע את יוסף, נולד בלי תורה, בלי שום עבר, דברים חדשים. כל השנים האלה הם נלחמו בכל קודש ובכל יקר הם נלחמו. הביאו את את כל העולים מארצות המזרח, וגם מארצות אירופה העולים, והעבירו על דתם בכוח ובאונס, בכל דרך ואופן שבעולם.

אבל, דבר אחד, נתנו עדיין בפנים הארץ, נתנו לאלה שישבו ולמדו, נתנו אפשרות ללמוד תורה ולקיים מצוות, ללמוד תורה לקיים מצוות. זהו, זה היה עד עכשיו. עכשיו התחיל פרק חדש. עכשיו נכנסו למלחמה גלויה למנוע תלמוד תורה מישראל בכל החזיתות. כידוע, כולם יודעים את הפרטים והפרטי פרטים ששייך לכל זה.

וכאן היהדות החרדית בארץ ישראל, בלי מליצות, עומדת בפני מציאות חדשה. וכל הרבנים וכל ראשי הישיבות, וכל העוסקים בצרכי ציבור, כל המשיבים, כל המשגיחים בכל הישיבות, בכל מוסדות התורה, כל המלמדים, כל המורים, כולם צריכים לתת את הדעת לדעת את העניין הזה בפני מה עומדים. אין כאן שחוק וקלות ראש, זה לא עניין של שחוק וקלות ראש. האויב מנגד לא משחק. זה כבר מצב ש"הומלך והמן ישבו לשתות", זה מצב פסק דין חד פעמי וגמור, אין אין, חלוט, אין אין מה לדבר, אין מה לדון. זה המצב, והמצב חמור מאוד.

עכשיו אנחנו יודעים שהצבא, הרי ידוע, הצבא זה מרכז "כוחי ועוצם ידי", זה א', איך שדורכים שמה זה קודם כל כוחי ועוצם ידי. "כוחי ועוצם ידי" זה

הכוונה כפירה רחמנא ליצלן בקדוש ברוך הוא, והוא מלא בכל עבירה שבעולם. איך שנכנסים לשם הוא מלא בכל עבירה שבעולם. כולל ג' עבירות החמורות, כידוע כל הפרטים. "כל באיה לא ישובון", מי שנכנס שם - כל באיה לא ישובון. כמו שאמרו, כמו שהרב אמר קודם: קצת, להריח קצת, להיות קצת, ועוד קצת, ועוד קצת, ואין לה גבול, כנודע דרכו של יצר הרע. אפילו מי שהיה שמה יום אחד.

גם המסלולים החרדיים, שכביכול הם חרדיים, זה הכל שקר והכל אחיזת עיניים. כבר הדברים מפורסמים והדברים ידועים כי הם נלחמים בהם עצמם ומפזרים אותם אחרי זה, ולא נותנים. בטעות הביאו אוכל לא כשר, בטעות חיללו שבת, ואחרי זה מהטעות נהיה ודאי, מהודאי נהיה מזיד, וככה מדחי אל דחי לא נותר אף אחד. זה הכל אחיזת עיניים. מי שחותם לשם או לאחד המסלולים, וכל המסלולים הם בכלל. לא רק אלה שממש לצבא, כל המסלולים ש"נלמד אותך, תלמד החכמה הזו, החכמה הזו, תחזור הביתה, הכל בסדר", כמו שאמרו קודם, עם הלבוש, עם עם זקן ופאות, עם צורת איש יהודי, העיקר התחתון. איך שחתם שם הוא נפל שם, ועם כל מה שכרוך בזה. אין לו תקנה.

אין שום דרך להציל את התורה רק לדבר בישיבות, בבתי כנסיות, בבתי מדרשות. לא צריך להתבייש לעמוד ולדבר לפני קריאת התורה, אחרי קריאת התורה, בקידוש, בשלום זכר, לעמוד לדבר

אין שום דרך להציל את התורה רק לדבר בישיבות, בבתי כנסיות, בבתי מדרשות. לא צריך להתבייש לעמוד ולדבר לפני קריאת התורה, אחרי קריאת התורה, בקידוש, בשלום זכר, לעמוד לדבר בכל בתי כנסיות

בכל בתי כנסיות, כי יש כאן שני עמים. יש, רחמנא ליצלן, יש פה שני עמים: יש עם אחד שדבק בקדוש ברוך הוא ותורתו, שומרי התורה ועוסקי התורה. ויש שלטון אחר שכולו כפירה, כולו עקירת כל קודש, עד כדי כך, לחלל את הכותל המערבי, לתת לפרוצים האלה מקום בכותל המערבי, שווה בשווה רחמנא ליצלן. זה חילול המקדש בידיים ממש. גם לא לתת ללמוד זה חילול המקדש, רק דוגמה, משם אנחנו רואים עד היכן הדברים מגיעים. גם את הכותל המערבי, אם הם היו יכולים, כמו שאמר זקני הרב, אם הם היו יכולים לעשות שמה מה שהם רוצים, הם היו עושים. הם רק לא יכולים. אז הנה, אז הם פסקו שגם הרפורמים, נשים, יקראו שם בתורה מול הכותל המערבי. עד שם ידם מגעת. אין לה גבול בכלל.

מירון, יש ציון הרשב"י במירון, שעלו שמה מאות אלפים בכל שנה, וזה היה מרגיז כל לב, להם זה הפריע. סגרו את מירון, אין. פה הטענה הזו, והטענה הזו, וחצי דבר, ודבר וחצי דבר - מפארט נישט קיין מירון, זהו. עד כאן ידם מגעת. זה רק דוגמה להראות שזה בחוש ממש, זה בכוח ממש.

לחנך - אין לנו שני דרכים כאן. אין על מה לוותר, וצריכים להיות חזקים בדעתנו, אנחנו צריכים להיות חזקים ולעמוד בניסיונות. אנחנו, המבוגרים, כבר הניסיונות שלנו לא כל כך קשים, אבל העמידו את הצעירים בניסיונות האלה. העמידו אברכים, שצריכים לרכוש דירה או להכניס אותם לבית הכלא. ולכן צריכים להיות חזקים בדעתנו וחזקים, וצריך להיות טופח על מנת להטפח שהבחורים יהיו חזקים, שהאברכים יהיו חזקים, עד כדי כך שיוכלו לעמוד בפני כל הניסיונות האלה. אם אנחנו, המשפיעים, נהיה חזקים, אז יוכלו להשפיע תוקף. אם אצלנו זה הן ולא ורפיא בידיה, איך אנחנו נשפיע?

מה יאמר כבר הבחור ששומע? מה יאמר האברך ששומע מה אותו? אצלנו צריך להיות אש קודש. זה מלחמה ממש, זה לא זה כמו שאמרנו קודם, זה לא קלות ראש, סאיז נישט א'שפיל, זה לא משחק פה, זה מלחמה ממש, מלחמה גמורה.

כל העניין שהם רוצים אותו, גם זה כבר ידוע, כל העניין שהם אומרים שהם רוצים בצבא, צריך חיילים, הכל שקר, הכל תואנות וטענות שווא, אין שם שום דבר. העיקר זה לשבור את היהדות החרדית רחמנא ליצלן, לשבור את כוח התורה, את כוח הקדושה, את כוח היהדות. והם כבר אמרו מפורש, רחמנא ליצלן, נפרק - "אנחנו נפרק את עולם התורה", רחמנא ליצלן. היו לא תהיה, לא יעלה בידם.

לכן אנחנו צריכים לחזק את עולם התורה, להתחזק, לחנך למסירות נפש. לחנך למסירות נפש, אף על פי שקשה, צריך לחנך. מאיפה ידע הבן? מאיפה ידע הצעיר, מאיפה ידע אם לא נחנך אותו, הוא לא ידע. אנחנו צריכים לחנך לזה, לעמוד במסירות נפש, להיות בגאווה התורה, להיות בעל גאווה, גאווה כשרה. גאווה התורה, גאווה היהדות: "אני בן תורה, אני יהודי שומר תורה ומצוות, יש לי צורה של יהודי", להיות בגאווה כזאת.

אנחנו לא יכולים לוותר. על התורה ועל היהדות אנחנו לא יכולים לוותר. "את זה נקיים, את זה לא נקיים" חס ושלום, אין, אין מה לוותר פה, וגם לא יעזור שום דבר. לא יעזור שום פשרה, הם לא רוצים פשרות, זה כמו שאמרנו קודם, זה "המלך והמן ישבו לשתות", זה כבר אחרי פסק דין, אזיז דאס, אצלם זה אחרי פסק דין.

הם עושים כל צדק למשוך אליהם, כאילו פלוגה דתית, כמו שהזכרנו קודם. לא נותר עד אחד, כל מיני רמאויות רמאות הולכת שמה. מי שיברר וישמע קצת, ידע איזה רמאות הולכת שם.

עכשיו שמעתי, כפי ששמעתי פה באשדוד, בעיר הקודש שיש פה כל כך הרבה יהודים עובדי השם, תלמידי חכמים, ראי שמיים, מקום מקדש, הם עושים פה קורס של סופרים, והכל זה אחיזת עיניים. הכל זה למשוך שם. הרי אי אפשר לומר "תבוא אלינו ותהיה כאחד מאיתנו ביום אחד", אי אפשר. מלבד שהם עושים את זה גם כן, אבל מכל מקום, "בוא, אני אלמד אותך סופרות אני אלמד אותך". דבר שבקדושה, כתיבת ספרי תורה, תפילין ומזוזות. "איך אלמד אותך סופרות... נו, קום צומי", תבוא אליי, אני אלמד אותך סופרות, לא פחות ולא יותר. והכל מכוון לשם, כמו שהתברר כבר אחרי בירורים וביקושים, התברר שהם עומדים מאחורי כל העניין הזה, כל ההכוון התעסוקתית, וכל זה, הכל מוביל לשם. תבוא אלינו, נלמד אותך סופרות, נלמד אותך, ניתן לך תפילין, הכל ניתן לך, ספר תורה ניתן לך, אבל תהיה אצלנו, תהיה בידנו. ואם כבר נכנסים שם, אז כמו שאמרו קודם, זהו, מתקררים, ומהקירור הזה עוד קירור רחמנא ליצלן, ועוד קירור רחמנא ליצלן. וכולם יודעים שלהיות ערליק'ר ייד צריכים כל הזמן לעבוד, להיות בקדושה כל הזמן, להיות ב"אורח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה".

הם מושכים אליהם צעד אחרי צעד. אם אי אפשר בבת אחת, אז יהיה צעד אחרי צעד. "עוד אביסלה", עוד קצת, ועוד חוט השערה, ועוד חוט השערה, העיקר תהיה אצלנו. אם תהיה אצלנו כבר תדע איפה אתה, כבר מיד מיד איפה אתה. כבר מיד מיד אתה. משם הדרך פתוחה למטה למטה, רחמנא ליצלן, השם יצלנו.

"איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק". יש עניין לעזור בפועל, יש עניין להגיד לו "חזק" על כל פנים. כשאתה אומר לחבר שלך "חזק", אז הוא מתחזק, אז "יאמר חזק" זה גם מדרגה. "איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק". במהרה יתקיים הפסוק "כל כלי יוצר עלייך לא יצלח וכל לשון תקום איתך למשפט תרשיעי", זאת נחלת עבדי השם וצדקתם מאיתם נאום השם". חזקו ואמצו כל העושים והמעשים, כל היושבים פה לפני השם, לראות תקנה לכלל ישראל.

הגאון הגדול רבי יוסף שיינין שליט"א

יותר חללים, רחמנא ליצלן. בזכות מה עמדו רגלינו במלחמה? רק בזכות שערי ירושלים שהיו יושבים ועוסקים בתורה, זה ההגנה של כלל ישראל. מה שנגזר משמיים על פלוני ועל אלמוני, אז זה יכול להיות פה ויכול להיות במקום אחר, אבל צריך שמירה. גם החיילים צריכים שמירה, אנחנו שומרים.

זה מה שרבי אמי ורבי אסי ורבי חייא אמרו: תביאו לנו את נטורי קרתא, אלה שבאמת שומרים על העיר, לא השומרים האלה שמחפשים תחבולות, אלא השומרים של העיר - לומדי התורה, הם שומרים על העיר. אותם אנחנו מבקשים.

זה מה שאנחנו צריכים להיות חזקים ולדעת, וצריך לחזק את כל הבני תורה שלנו, אי אפשר לדעת מחר את מי לוקחים שמה למאסר, את מי יושבים עליו שמה יום ולילה ועושים לו... מדברים כביכול על המצפון שלו. לחזק את בני התורה שלנו ולדעת שבזכותם אנו קיימים, בזכותם יש פחות חללים, בזכותם עומדים במלחמה.

להתחזק יותר ויותר בתורה ויראת שמיים, במידות טובות, בגמילות חסדים. "אם רואה אדם שייסורים באים עליו, יעסוק בגמילות חסדים", צריך לגמול חסד, ואין חסד יותר גדול מאשר לגמול עם אותם בני תורה. לחזק אותם שהם יתחזקו ויתמידו יותר, יחזקו את ההתמדה שלהם, שבזכותם בעזרת השם הקדוש ברוך הוא ישמור עלינו ועל כל ישראל, ובמהרה במהרה יתקיים הבטחת הקדוש ברוך הוא "עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל", אמן.

איך אפשר לתפוס את הציבור הזה, איך אפשר לנתק את בני התורה מהגמרא, איך אפשר לפזר את בני הישיבה, רחמנא ליצלן, ולבטל תורה מישראל - תחבולות.

שמעתי שחלק מהמטרה של המאסר לעשות טיפת מוח, ומדברים על המצפון, אומרים לו: תחשוב רגע איפה המצפון שלך? חיילים הולכים לחזית ונופלים בזה אחר זה, ואתה יושב בשקט ובשלווה וכל החברים שלך, איפה המצפון שלכם?

”זה מה שאנחנו צריכים לדעת, שזה לא סתם רדיפה, אלא יושבים ומחבלים תחבולות, חושבים איך אפשר לתפוס את הציבור הזה, איך אפשר לנתק את בני התורה מהגמרא, איך אפשר לפזר את בני הישיבה, רחמנא ליצלן, ולבטל תורה מישראל - תחבולות

אנחנו צריכים לחזק את בני התורה שלנו עם גמרא פשוטה, מסכתא מכות דף י': "עומדות היו רגלינו בשערי ירושלים", אומרים חז"ל פשוט בפסוק הזה: בזכות מה עמדו רגלינו במלחמה? בזכות שערי ירושלים שהיו יושבים ועוסקים בתורה. צריך לומר להם ולהתריס בפניהם ולומר להם: איפה המצפון שלכם? אנחנו נפסיק ללמוד, יהיו הרבה

ברשות הרבנים הגאונים, רבנים, אדמו"רים, ראשי ישיבות.

שומרי העיר שלנו, כל היושבים פה, בזכותכם ובזכות הרבצת התורה שלכם אנחנו חיים וקיימים.

ידוע הירושלמי, בירושלמי כתוב שרבי יהודה הנשיא שלח שלושה תלמידי חכמים לחזק את הערים בארץ ישראל, להושיב מלמדי תינוקות, להושיב ראשי ישיבות. שלח את רבי חייא ורבי אמי ורבי אסי, כך אומרת הגמרא בתלמוד ירושלמי חגיגה דף ו'. אז הם באו למקום אחד ושאלו: איפה נטורי קרתא? אנחנו רוצים לפגוש את נטורי קרתא. אייתנו לון סנטורי קרתא, את שומרי העיר, כך אומר הפני משה. הביאו להם את שומרי העיר, אמרו כולם רבי חייא ורבי אמי ורבי אסי: אילן חרובי קרתא, הם לא שומרי העיר אלא מחריבים את העיר.

אומר הפני משה: למה קוראים להם חרובי קרתא? שהם יושבים ומשמרים על בני אדם לבקש עלילה עליהם ועושים תחבולות לגזול ולחמוס אותם. כבר אז היו שומרי העיר - לא מדברים על גויים, היו יהודים שומרי העיר, המשטרה - הם מחריבים את העיר, מחריבים את העיר, כי הם יושבים, מה כל הכוונות שלהם וכל המטרה שלהם? עלילות, מחכים לאותם בני אדם שעוברים דרכם לבקש עלילה עליהם ועושים תחבולות. שם זה היה לגזול ולחמוס ממונם, והיום לצערנו זה עושים תחבולות לגזול ולחמוס נפשות, זה מה שעושים היום.

זה מה שאנחנו צריכים לדעת, שזה לא סתם רדיפה, אלא יושבים ומחבלים תחבולות, חושבים

כ"ק מרן האדמו"ר מפייטסבורג שליט"א

ברשות, כבוד קדושת מרן האדמו"רים, הרבנים הגאונים והצדיקים שליט"א. אין לי מה להוסיף על מה שנאמר. אני רק אגיד ככה.

מסופר, יש ספר קוראים לזה "דור דעה", זה יהודי שהיה חי לפני בערך 150 שנה שהוא כתב על תולדותיהם של גדולי ישראל. הוא כתב על רבי חיים מוולוז'ין, היה פעם אסיפת רבנים שהתאספו, גדולי הדור, על אחד הפרצות שהיו צריכים לפעול. וכל הרבנים שם אמרו שאין הרבה מה לעשות, כולם הרימו ידיים. אמר רבי חיים מוולוז'ין, "איצטער פארשטיי איך פשט", עכשיו אני מבין פשט במשנה בסוף סוטה. אני לא יודע את זה מהגמרא, אני אמרתי את זה בתיקון ליל שבועות. לכן אני יודע, הגמרא שם מספרת כל מה שיהיה בעקבתא דמשיחא, אז בסוף המשנה מסיימת שמה "ועל מי לנו להישען אלא על אבינו שבשמיים".

שאל רבי חיים, "אין איצטער האט מען אויף וועמען זיך צו פארלאזן?" עכשיו יש על מי לסמוך? מה זה... מה זה אחרי כל המשנה הזו "ואין לנו על מי..." כאילו רק בעקבתא דמשיחא אין לנו על מי לסמוך? אלא הוא אומר לא, המשנה אומרת לנו שזה יהיה חלק מהחול של עקבתא דמשיחא, שיתאספו רבנים וכולם בסוף יגידו אין מה לעשות אלא לסמוך על אבינו שבשמיים.

כשמגיע לגדור פרצות, זה כמו לעזור ליהודי, זה כמו צדקה וחסד. אומרים בשם הראפשיצער רב שכל דבר ריבוננו של עולם ברא בעולם הזה לצורך עבודת השם. בשביל מה ריבוננו של עולם ברא אפיקורסות? זה בשביל לדעת לעזור ליהודי. כשמגיע לעזור ליהודי, אז לא מתחזקים באמונה, רק הולכים לעשות לבד פעולות ומעשים לבד. ולגדור פרצות בכלל ישראל זה חסד הכי גדול, כמו שהבני ישכר אומר שהחסד הגדול ביותר זה ברוחניות. אז כשמגיע לכזה זמן, זה לא זמן להגיד עכשיו "אין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמיים", אלא לעשות הלכה למעשה.

מספרים, אני לא יודע אם זה אמת אבל ככה מספרים, שרבי דן סגל שליט"א, הוא אומר הרבה חסידות, אז שאלו אותו, למה אתה לא הולך עם שטריימל אם אתה כזה חסיד? הוא אמר שככה הוא יכול הרבה יותר להשפיע אצל הליטאים חסידות בלי השטריימל, אם היה הולך עם שטריימל לא היה יכול להשפיע חסידות.

היה בלובאוויטש חסיד גדול, קראו לו רבי ניסן נעמנוב, הוא היה גר ברוסיה. והוא היה מהשליחים של הרבי הריי"צ במסירות נפש ממש, הוא ידע שכל יום יכולים לקחת אותו לכלא. כשהוא יצא מרוסיה נראה לי בתשכ"א, אני לא זוכר בדיוק, בשנים המאוחרות, היה שמה ממש במסירות נפש. כשהוא

הגיע והוא הכיר את עולם הדמוקרטיה, הוא יצא מעולם הקומוניסטי והגיע לעולם הדמוקרטי, הוא אומר איך וויל צוריקגיין קיין רוסלאנד" (אני רוצה לחזור לרוסיה), הוא רוצה לחזור, הוא לא רוצה להישאר פה. שאלו אותו מה יש? "דארטן איז געווען א וועלט של אמת, און דא איז א וועלט של שקר" (שם היה עולם של אמת ופה זה עולם של שקר). שאלו אותו מה... מה... מה אתה מדבר? הוא אומר כי שם הטוב היה טוב והרע היה רע, ופה הטוב הוא לא טוב והרע הוא לא רע. הוא אמר ששם כשהיה באמריקה, שהדמוקרטיה, כל הגוישקייט (הגויות) מתחברת אלינו ועושה את עצמה הכי טוב ודורשת טובתנו, ולמעשה שמה מונח... "דארטן ליגן" כל הלכלוך וכל הרשעות וכל מה שאנחנו רואים.

כפי שאמרו כבר הרבנים הגאונים שליט"א,

”היה תמיד איזה יהודי משומד שהתחבר לפריץ, לשר, למושל, והם אלו שהיו הרודפים של כלל ישראל

שפה בארץ הקודש, האמת היא שמסתכלים בכל ההיסטוריה של כלל ישראל כל רודפי הדת, אם זה היה קנטוניסטים ולפני זה הכל, היה תמיד איזה יהודי משומד שהתחבר לפריץ, לשר, למושל, והם אלו שהיו הרודפים של כלל ישראל. סך הכל הציונים ממשיכים את זה פה. היה לנו כאילו מרוב אהבת ישראל, אז אנחנו ציפינו מהאחים התועים לעת עתה שהם יבינו אותנו והם לא יהיו כאלו כמו המשומדים שהיו בהם, שכחנו שגם כשהיינו בחוץ לארץ היה אותו דבר, הם אלה שהכירו את היהודים הכי טוב. רק פה בארץ ישראל זה קצת אחרת, שהפריץ הוא יהודי חילוני, וזה שמתחבר אליו, היהודי המשומד, הוא הולך עם שטריימל ווואסע זאקן (גרביים לבנות) וגארטל, או פראק, לא משנה כל אחד בקהילתו הוא מכיר. והם אלה שרחמנא ליצלן מסוגלים להעביר על הדת בכל מיני דרכים, כמו שאמרנו, בדרך חניפה.

אני זוכר בתשס"ג, היה סיום הש"ס באנגליה, בבנייני האומה, ודיבר שמה רבי עזריאל טאובר. דיברו שמה על ריבוי התורה בכלל ישראל, איזה יופי, זה היה סיום הש"ס וכולם שמחו. הוא שאל שאלה, רואים כזה ריבוי התורה בכלל ישראל, אז הוא שואל למה אנחנו רואים היום מה שלא ראנו פעם? פעם היה רדיפת הדת, סגרו ישיבות בכוח, היום אין את הדברים האלה ברוך השם, אפשר דורא מה קרה,

אומות העולם חזרו בתשובה? אומר לא, מה פתאום, אומות העולם, מתכוון על הסטרא אחרא, על היצר הרע, קלט את השיטה. הוא רואה שרוסיה לא הצליחה, היא ניסתה בכפייה, כל אלה שניסו בכפייה לא הצליחו. אז הוא דיבר היה כזה דבר חדש שעדיין לא הכרנו, הוא דיבר על הטכנולוגיה, על האינטרנט הוא דיבר אז, אומר היצר הרע הבין שבכפייה זה לא ילך, בוא נלך בדרך של חנופה, שבדרכי נועם, לא, אני חבר שלך, אני רוצה את הדבר הכי טוב.

אני רוצה רק לדבר דבר שאני חוויתי, דבר קטן. לא מזמן הייתי בארצות הברית והגעתי לשמה ביום שישי. אני רגיל כשאני נוסע מהשדה תעופה לאיפה שאני צריך להתאכסן, הדרך לקחת בדרך כלל שלושת רבעי שעה, או חצי שעה. ופה אני נסעתי שעתיים וחצי, אז אני שאלתי את הנהג שלקח אותי, אני לא מבין מה... מה למה יש כל כך הרבה פקקים? אמר לי: "אתה לא יודע, זה יום שישי, זה יום שישי היום". אמרתי לו: אני לא שמעתי שהאמריקאים נהיו שומרי שבת, מה קרה יום שישי? אמר לי לא, באמריקה יש כזה מושג 'וויקאנד' (סוף שבוע). אמרתי לו: אני רוצה להבין, אני שומע מה שאתה אומר, זה דבר מעניין, אבל אני יודע שהסבא רבא שלי עוד היה גר בארצות הברית לפני 100 שנה, וכולם יודעים איזה ניסיונות של שמירת שבת היה שמה בארצות הברית לפני 100 שנה. ואני לא מבין למה הם לא עשו כל אחד סוף שבוע ושלוש על ישראל, איפה נעלם הסוף שבוע הזה?

הוא אומר להם: באמת לא מבין, אני לא יודע, והתחלתי לשאול שמה בארצות הברית את הדבר הזה. התשובה שלי הייתה מאוד פשוטה, בכל דור ודור יש את הניסיון שלו. לפני 100 שנה לא היה את המושג הזה של סוף שבוע, לא היה את המושג הזה, והיה ניסיונות שהיום אנחנו לא יכולים להבין את זה בכלל. תגיד למישהו שיש ניסיון בשמירת שבת... על מה אתה מדבר בכלל? כמו שהגמרא אומרת במסכת עבודה זרה. לא מבין בכלל את היצר הרע. בכל דור ודור יש את היצר הרע שעליו צריך להילחם. לכאורה בדור הזה זה כל ההתפתחויות וכל הלימודים וכל החנופה שמנסים להתחנף לשומרי תורה ומצוות. שם הנקודה, ושם אנחנו באמת צריכים בסייעתא דשמיא לתת את המסירות נפש העצומה לתלמידי הישיבות, לאברכי הכוללים, ולכל יהודי ויהודי, לדעת לעמוד איתן ולא להישבר אם זה בענייני כספים, אם זה כל החנופה כל הדברים שיש כזה יצר הרע למצוא חן בעיני הפריץ. השם יתברך יעזור, חפץ השם בידני יצליח, שנזכה להיות מאלו שמקריבים את הגאולה השלמה, מאלו שזוכים לקיים את הבירור כמו שצריך, ולקרב את ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

ופזיזות. השלטונות קראו לגדולי ישראל ושאלו: 'זה מה שאתם מאמינים? אתם רוצים להשתלט עלינו?'. הקדוש ברוך הוא נתן לגדולי הדור תשובה לשלטונות הטורקים: 'כן, זה נכון, זאת האמונה שלנו, אבל לא אנחנו עושים את זה - הקדוש ברוך הוא עושה את זה'. וגם הטורקים הבינו שנגד הקדוש ברוך הוא אי אפשר להילחם.

יהודי תימן במיוחד ידעו ש'אין פרץ ואין יוצאת ואין צווחה ברחובותינו'. עד שעלו לארץ ישראל לא היה יהודי אחד שלא שומר תורה ומצוות. אין מושג של מחלל שבת, אין מושג של חילוני, אין מושג של 'בלי דת'. או להיות יהודי או גוי. הם התקלקלו רק כשהגיעו פה לארץ ישראל. בעוונותינו הרבים, היום המצב הוא ששליש מיהדות תימן שומר שבת, שליש נשאר מסורתי או חילוני, ושליש - גם זה פליטה גדולה. היום יש 5,000 בחורי ישיבות תימנים, מדובר בלגיון של מלך.

נראה לי שבמצב הזה, שהם מפלים את היהדות החרדית לרעה בכל מקום ובכל שטח, אז כמובן שהדבר שנקרא 'דינא דמלכותא דינא' מתבטל ואין על מה לדבר בכלל. הם גוזרים את מה ששייך ומגיע לנו. אבל זה לא פוטר אותנו מחשבון הנפש: 'מה זאת עשה אלוהים לנו?'. הם רשעים והם יתנו את הדין, אבל לקדוש ברוך הוא יש גם תביעות עלינו.

יהי צדון שהקדוש ברוך הוא יפקח את עינינו, נזכה לראות בביאת משיח צדקנו בקרוב ושיסלק את כל הגזרות הרעות מעלינו. אלה שנלחמים נגד השם ונגד משיחו - לא כולם יזכו, אבל מי שיזכה, השם יחזיר את כולם בתשובה שלמה ויהפוך לבם לטובה. 'אנחנו קמנו ונתעודד', בשם אלוהינו נזכיר ונזכה לביאת גואל אמן בקרוב

התורה. אם האשכנזים בעבר הכירו את הנחשים האלה כי חיו בתוכם, עדות המזרח לא הכירו אותם. היו תמימים, לא האמינו שיהודים מסוגלים לעשות דברים כאלה. גלויות שלמות הועלו על מנת לשרש מהם את כל היסודות היהודיים. אינקוויזיציה ממש הייתה במחנות של העולים. חטפו מאות ילדים, בפרט מיהדות תימן, חטפו אותם מזרועות אמותיהם. אני בעצמי יש לי אח שנעלם ואני לא יודע איפה הוא. עשקו את רכושם, ספרים וכתבי יד

נראה לי שבמצב הזה, שהם מפלים את היהדות החרדית לרעה בכל מקום ובכל שטח, אז כמובן שהדבר שנקרא 'דינא דמלכותא דינא' מתבטל ואין על מה לדבר בכלל

עתיקים, גזלו את דעתם ואת דתם.

הם רואים שהיהדות החרדית הולכת ומתרבה, ויש הרבה בעלי תשובה. הם מפחדים פחד מוות. 'יום אחד יחללו שבת - אנחנו נסקול אותם?'. אשת איש בחנק, הם נלחמים מלחמת קיום על עצמם, על הקיום שלהם. אבל צריכים לדעת שהם לא נלחמים איתנו, הם נלחמים עם הקדוש ברוך הוא. היה בזמנו בירושלים אותו רשע, זה שקוראים לו 'המחיה של השפה העברית' (אני לא רוצה להזכיר את השם שלו), הוא פרסם מאמרים נגד השלטון של הטורקים שסיכנו את כל היהדות בחוסר אחריות

תורה ולומדיה היו לחרפה, ישראל ויהודה למשל ולשנינה. בעוונותינו הרבים, אם כי אנחנו לא מופתעים. עוד לפני שנולדנו אנחנו ואבותינו ואבות אבותינו, הדברים כבר כתובים שחור על גבי לבן בסוף מסכת סוטה, משנה, גמרא, בגמרא סנהדרין, בזוהר הקדוש - מה יהיה בחבלי משיח. יראי חטא ימאסו, וסר מרע משתולל. והמלכות תהפך למינות. בכל הדור יהיו חצופים ועז פנים, בעיקבתא דמשיחא חוצפה יסגי. ברעיא מהימנא בפר' כי תצא כתוב שערב רב שולט בעם ישראל, דור של נחשים ועקרבים, עקרי מילי דאורייתא ומילי דרבנן, דייני לשקרא שופטים לשקר. שחור על גבי לבן, דברים מפורשים, כהנה וכהנה. אז בעצם אנחנו מוכנים לזה, לא מופתעים.

למעשה אנחנו גם שמחים, יש לנו סימנים שקרובה ישועתנו לבוא וצדקתנו להגלות. החפץ חיים בליקוטי הלכות כותב: הרי כתוב בשבת דף ל"א, אחד מהדברים ששואלים את האדם אחרי 120 כשמכניסים אותו לדין: 'נשאת ונתת באמונה? פלפלת בחוכמה? ציפית לישועה?'. הרמב"ם כותב בהלכות מלכים שמי שאינו מצפה לביאת המשיח - לא שאינו מאמין, שאינו מצפה - לא רק שהוא כופר בדברי הנביאים אלא בדברי התורה, הרי זה כתוב בפרשת בלק הנבואה של בלעם שהקדוש ברוך הוא שם לו בפה. אומר החפץ חיים: 'ציפית לישועה' זה בכל הדורות, אבל בזמן שרואים סימנים של חבלי משיח, אז המצווה של הציפייה לישועה היא הרבה יותר גדולה. אז בעצם פה אנחנו בבחינת וגילו ברעדה.

דמוע תדמע עינינו, אנחנו רואים בחוש מה שגדולי ישראל אמרו בעבר, הקימו את המדינה אנשי רשע במטרה להרוס את היהדות ולעקור את

הגאון רבי מנחם שפירא שליט"א

ברשות הרבנים, גדולי התורה, אדמו"רים שליט"א.

אנחנו מתכנסים פה לכינוס מיוחד שהכינוס הזה, בשונה מכינוסים אחרים, יש לכינוס הזה השפעה והשכלה לדורות. זה לא רק על מה שקורה עכשיו, אלא זה בעצם לדעת איפה אנחנו נמצאים הלאה ולאן זה הולך ב-10 שנים, ב-20 שנה הבאות.

ידועים דברי הבית הלוי, שיעקב אבינו התפלל על 'מיד אחי' ועל 'מיד עשיר'. פעמים שהמלחמה היא מלחמה של 'מיד אחי' ופעמים שהמלחמה היא מלחמה של 'מיד עשיר'. לפעמים המלחמה מגיעה ממקום. כמו שאנחנו רואים ויודעים, של כל הצרות והגזירות שאין לך יום שהם לא ממציאים רעיונות חדשים וסנקציות חדשות. אבל לא לשם כך התכנסנו. ודאי שבדבר הזה צריך כמובן לתת חיזוק לבני הישיבות ולאברכים ולנשות האברכים, שיש את הפחד הגדול לפתוח את הדלת או לא לפתוח את הדלת. לדעת שלא צריך לפחד משום דבר, לדעת מה התפקיד שלך בזמן הזה ולא להיבהל. זה החלק של המיד עשיר.

אבל יש את החלק שלשם כך התכנסנו, שזה הבית הלוי אומר שהוא יותר חמור, הוא החלק של 'המיד אחי'. החלק הזה שהם באים אלינו, וכמו ששמענו מקודם מהגאב"ד הרב שרייבר, שצריך באמת לשאול שאלה שהשאלה הזאת היא זועקת: מה פתאום הם נותנים למי שמגיע אליהם, דווקא לציבור החרדי, במסלולים האלה של השחור-לבן, הם נותנים סכומים מאוד מאוד גדולים?..

אני רוצה טיפה להסביר את הדברים וכדי למקד ולדעת על מה אנחנו מדברים. כיום, אם אנחנו מדברים על המסלול שנקרא 'קודקוד', שהמסלול הזה בעצם הרעיון שעומד מאחוריו - היות ולפני תקופה הייתה הוראה ממרנן ורבנן - גדולי ישראל שלא מתייצבים יותר בלשכות הגיוס היות ובעצם אי אפשר להגיע למצב של דיחוי - אז מאותו הזמן התחילו לפעול בכל מיני צורות ושיטות איך להביא בכל אופן את הציבור החרדי, את בני הישיבות, הבחורים והאברכים, למסלולים של הצבא.

אז הם הקימו כל מיני דרכים ואופנים, משלמים סכום של 8,300 ש"ח. והאברכים, שבהרבה מן המקרים התחייבו בסכומים לדירה, נמצאים בקושי ובפחד גדול מאוד מול הצבא - מי יודע אם יהיה להם בסוף את האפשרות של חוק או לא חוק. הם נמצאים בפחד גדול ולא יודעים אם יצליחו להשיג פטור. ואז אומרים להם: 'בואו לשם, שם זה שחור-לבן, אף אחד לא יראה, תקבלו סכום משכורת, ויש הבטחה שאחרי זה תקבלו גם מקום עבודה'. והרבה מתוך הציבור שלנו נופלים בתוך הסיפור הזה.

אני רוצה להגיד לכם שכל מי שעובר, זה פשוט לא יאומן לראות מדי בוקר רואים בחורים ואברכים המון חסידיש'ע אינגלייט מהציבור החרדי איך שזה כואב, הולכים בשרשראות הכחולות האלה מתחת לבניין נמרודי בבני ברק. רואים אותם, מאות אנשים, זה לא יאומן, זה פחד פחדים לראות את זה. לומדים סייבר ואחרי זה

הבטחה לעבודה.

אבל אנחנו גם יודעים עוד כמה דברים: דבר ראשון, כל אחד שמגיע לשם חותם על מסמך. סעיף 10, כמדומני, אומר שאתה חותם ומתחייב שאתה נהפך להיות 'רכוש צה"ל'. 'רכוש צה"ל' פירושו של דבר שהם יכולים לעשות איתך בכל רגע נתון מה שהם חושבים. וכמו שאנחנו רואים בפועל, לקחו פעם אחת קבוצה של בחורים והעבירו אותם ביום אחד ל-8200, מעורב. כששאלו 'התחייבתם לנו?', ענו להם 'התחייבו לכם, כן באמת נראה מה לעשות, נראה מה לסדר'.

היה לנו סיפור עם בחור משיבה טובה שהיה בטוח שהוא הולך 'לחשמונאים' (שגם שם יש סיפורים, סיפורי זוועה ממש ממה שהולך שם). אבל הוא לא הצליח להתקבל לשם, צריך פרופיל מסוים. אמרו לו: 'תבוא תהיה משגיח כשרות באחד המקומות, אתה התחיילת כבר, אתה לא יכול לצאת מזה'. הוא הגיע להיות משגיח כשרות, הוא אומר רחמנא ליצלן, ביום הראשון שהוא נכנס למטבח 'פחד פחדים' השם ירחם. אז הוא ניסה לחזור חזרה אמרו לו 'אתה פה, אתה בצבא, חתמות, אין דרך אחורה, אתה בפנים'.

זה הנושא של 'קודקוד' שעובד בשיטה מתוחכמת. אני לא מדבר על בחורים שהולכים לשם, שזה שמעתי ממרנן ר' משה הלל שליט"א שאמר לי באופן ברור, שבחורים שהולכים לשם, אין ספק בכלל שבחור שמוריד מעצמו את הכותרת של 'בחור ישיבה', זה כשלעצמו מקום למכשולים הכי גדולים שיכולים להיות. הפשט הוא שאתה נמצא היום במקום אחר, חצית את הקווים. יכול להיות בחור לפעמים שיש לו איזה חולשה או ירידה כמה שעות ביום שהוא לומד פחות. אפילו אם הוא ילך לעבוד שעותיים שלוש אבל כשישאלו אותו 'מי אתה?' הוא יגיד 'אני בחור ישיבה'. אבל אם הוא חלילה וחס הולך לשם, הוא קיבל החלטה לצאת מהגדר של בחור ישיבה ולהיכנס לעולם של צבא.

כשמגיעים לשם, הסיפורים שמגיעים קשים. 'קודקוד' זה מקום שמעורב עם 8200. הם מעבירים אחרי זה למקומות אחרים, אתה לא יכול להביע את דעתך, במקום עצמו אם נדבר על כשרות, היה לנו סיפור בפסח עם גברת אחת שבעלה הלך לשם ולא נתנו לה להכניס אוכל, אמרו לה: 'פה זה צבא, לא אתם קובעים'. צריך להבין מה שמונח מאחורי הדבר הזה שבצבא המפקד תמיד יהיה מעל הרב, אחרת זה לא צבא. זה חייב להיות בצורה כזו שאם יש ויכוח המפקד יכריע. מי מדבר בכלל על הנושא של שבת ופיקוח נפש, כשהייתה המלחמה, לקחו אנשים ואמרו להם תחללו שבת, אתמול התפרסם שיש בתוך קודקוד יש לימודים של דאטה ושפה, זה לא קשור לשבת, זה לא פיקוח נפש אבל אמרו להם אתם חייבים לחלל שבת.

דבר נוסף וחמור מאוד הוא 'מעלות צור'. ישנם הרבה אנשים שמחפשים עבודה והיום אי אפשר לקבל עבודה בגלל הגזירות, אז אומרים להם: 'בוא תלמד אופטיקה, חשמלאות או הנדסאות דרך הצבא, תקבל 8,300 ש"ח, תהיה סופר סת"ם'. אפילו עלה רעיון להקים 'כולל' בתוך הצבא, שיהיו

תצפיתנים וילמדו שעותיים-שלוש. אחד היזמים הגיע עד הרמטכ"ל וכולם אישרו לו את זה, בסוף הרמטכ"ל אמר לו תאשר את זה מול ראש אכ"א, הוא הגיע לראש אכ"א שאמר: 'יש כמה תנאים, שאם הם מוכנים לזה אני מוכן להתקדם: יום רבין, יום הזיכרון, יום העצמאות'. ועוד כל מיני דברים שיבינו שהם יוצאים מהעולם שלהם. פה זה כור היתוך. פה אי אפשר להגיד אני נשאר חרדי לגמרי, אני נשאר ככולל, אין להם שום עניין בזה. הם רוצים שבאיזשהו שלב הם ישתלבו בחיים של הצבא, ועושים זאת בהרבה דרכים ופיתויות.

אני רוצה להגיד לכם שפה בחינמונים באשדוד היה פרסום לפני חודש של 'חבר מביא חבר' - תביא חבר למקום פרנסה ותקבל 1,500 ש"ח. כשהתקשרו, התברר ש'מעלות צור' עומדים מאחורי זה. מרנן ר' דב לנדו כתב על זה 'המצטרף למסלולים אלו וכיו"ב מלבד האסון שהוא משית על עצמו במו ידיו עליו ועל בני ביתו, הרי חלילה עלולים אחרים להימשך אחריו וגדול עווננו מנשוא'.

אם נסתכל 30 שנה קדימה, בהתחלה הם ייראו עם שחור-לבן, אבל עם הזמן נראה את ההשפעה. הילדים שלהם לא יוכלו להתקבל לחיידים רגילים, ומסתבר שהם גם לא ירצו. הילדים שלהם כבר ייראו אחרת, ובתי ספר ובסמינרים גם לא יקבלו אותם. דור אחד קדימה הם ילכו למוסדות שעליהם כתבו גדולי ישראל 'כל באיה לא ישובו'.

בכינוס שעשינו בנתיבות ראינו שני דברים: באותו שבוע נסגר שם מרכז ההכשרות של 'קודקוד', היה שם כזה רעש גדול בתוך הקהילות. דבר שני, היו אברכים יקרים וחשובים שהלכו לשם מחוסר מודעות מוחלטת, ולא ידעו איך לחזור אחורה. הרב זיידל סיפר לי שאברכים שהיו בדרך לשם חזרו אחורה ביום ששי שאחרי הכינוס, וברוך השם כל הבית שלהם והדור הבא חזרו חזרה.

אני מבקש מהרבנים לפעול בנושא העיתונות והחינמונים. לפעמים המודעות סתמיות, כמו קורס לסופרי סתם. עלינו על זה כי הגרפיקה והמספר טלפון היו זהים למודעה אחרת שהיה חתום עליה 'מעלות צור'. צריך לשים לב, צריך לדבר עם בעלי העיתונים.

בכינוס בנתיבות דיבר הרב פינקוס מאופקים והזכיר ששאלו בשעתו את הרב אלישיב על ילדים שלא מתקבלים למוסדות בגלל מעשי אבותיהם. הרב אלישיב השיב מהגמרא לגבי בני עמי הארץ שיש בהם טומאה. אנחנו חייבים לדעת איפה הגבול ומה מחוץ לגבול, כמו שילדים שהוריהם מחזיקים מכשירים מסוימים יש הרבה שלא מקבלים כי רוצים צביון 'פרום', כך גם כאן.

גם אם הפרנסה קשה, צריך להבין שבאים לקחת לך את ה-DNA שלך, את היידישקייט ואת הבית. את כל הפנימיות שאתה רוצה להשקיע בחינוך הילדים. כשמבנים שזה הכל תחכומים לקחת את הפנימיות, אז גם תמורת כל הון דעלמא אנשים לא מוכנים להקריב את החיים שלהם. שנזכה להרחיב את גבולות הקדושה, אמן.